

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

WOJEWODY LUBUSKIEGO

Nr NK-I.4131.214.2012.AZie

z dnia 27 czerwca 2012 r.

Rada Miasta Gorzowa Wlkp.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) stwierdzam nieważność doręczonej w dniu 6 czerwca 2012r. uchwały Nr XXX/335/2012 Rady Miasta Gorzowa Wlkp. z dnia 30 maja 2012r. w sprawie opłat, zwolnień i ulg w opłatach za usługi przewozowe komunikacją miejską oraz sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych i opłaty manipulacyjnej z tytułu przewozu osób, zabranych ze sobą do przewozu rzeczy i zwierząt w Gorzowie Wlkp., w części § 3 oraz Załącznika Nr 1 do uchwały w zakresie pkt 4 tabeli (Opłaty dodatkowe).

Uzasadnienie

W dniu 30 maja 2012r. Rada Miasta Gorzowa Wlkp. podjęła uchwałę w sprawie opłat, zwolnień i ulg w opłatach za usługi przewozowe komunikacją miejską oraz sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych i opłaty manipulacyjnej z tytułu przewozu osób, zabranych ze sobą do przewozu rzeczy i zwierząt w Gorzowie Wlkp.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza, iż uchwała w części wskazanej na wstępie istotnie narusza art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984r. Prawo przewozowe (j.t. Dz. U. z 2000r., Nr 50, poz. 601 ze zm.).

Mocą § 3 oraz w pkt 4 (tabela) Załącznika Nr 1 do uchwały Rada Miasta zawarła uregulowania dotyczące opłat dodatkowych, o których mowa w art. 34a ust. 1 ustawy - Prawo przewozowe. Przepis art. 34a ust. 1 pkt 1 lit. a, b, c, d ww. ustawy zawiera ustawową delegację dla ministra właściwego do spraw transportu do wydania aktu wykonawczego (rozporządzenia) dotyczącego sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych pobieranych w razie braku odpowiedniego dokumentu przewozu, braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu, niezapłacenia należności za zabrane ze sobą do środka przewozu rzeczy lub zwierzęta albo naruszenia przepisów o ich przewozie, spowodowania, bez uzasadnionej przyczyny, zatrzymania lub zmiany trasy środka transportu, a także sposobu ustalania wysokości przysługującej przewoźnikowi opłaty manipulacyjnej, mając na uwadze ponoszone koszty czynności związanych ze zwrotem lub umorzeniem opłaty dodatkowej. Jednocześnie z treści art. 34a ust. 2 ww. ustawy wynika, że w odniesieniu do transportu zbiorowego, gminnego, powiatowego i wojewódzkiego, przepisy, o których mowa w ust. 1 określają odpowiednio rada gminy, rada powiatu albo sejmik województwa, a w mieście stołecznym Warszawa - Rada miasta stołecznego Warszawy.

Niewątpliwie przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Powołany wyżej przepis prawa stanowi, że na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo do stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Podjęcie przez Radę Miasta uchwały określającej sposoby ustalania wysokości opłat dodatkowych, o których mowa w art. 34a ust. 1 i ust. 2 ustawy - Prawo przewozowe nastąpiło w oparciu o ustawowe upoważnienie do stanowienia aktów prawa miejscowego. Jednak realizacja ustawowego upoważnienia do wydawania aktów prawa miejscowego powinna mieć charakter ścisły, precyzyjnie odnosić się do zakresu ustawowego umocowania. Skoro ustawodawca wskazał w art. 34a ust. 1 ustawy - Prawo przewozowe, iż upoważnienie to obejmuje wyłącznie wydanie przepisów określających sposób ustalania wysokości opłat dodatkowych i opłat manipulacyjnych, to brak jest podstaw do uznania, iż dopuszczalne było takie konstruowanie przepisów lokalnych, aby określały one nie sposób ustalania wysokości wskazanych wyżej opłat, ale ich wysokość. Tym samym ustalenie przez Radę Miasta Gorzowa Wlkp. konkretnej wysokości opłat dodatkowych wykracza poza kompetencje przyznane organowi stanowiącemu gminy.

Analogiczny pogląd wyraził NSA w wyroku z dnia 8 lipca 2009r. sygn. akt II GSK 952/08, LEX nr 552776.

Z powyższych względów należało orzec jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały rady gminy wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru
i Kontroli

Teresa Kaczmarek